

Eugen Roth,
Lokofobio

tradukita de Manfredo Ratislavo

En trajno, sub la lum' ampola,
jen sidas iu homo sola.
Moderna estas la vagono
kaj multe kostis ĝi da mono.

Cent sido-lokoj vakas tute,
petegas pri eksido mute.
Nur havas sencon pleno trajno,
ĝi estas de l' fervojo gajno.

Sed la malplena trajno restas
senhoma, kiel ĝi nun estas.
De l' nokto mezo jam alvenas,
fantome sin la trajno trenas!

La hom', de timo jam pelata,
de l' lok' ekstaras okupata,
eksidas tie ĉi ka tie
kaj ĉirkaŭiras malracie.

La hom', aliujn ŝajniganta,
ekkonas, ke ĝi estas vanta,
ekploras ege pro malĝojo,
pro kompatemo je l' fervojo.²

Traduko de la Germana poemo "Platzangst" de EUGEN ROTH (*1895-01-24 – †1976-04-28) en Esperanton de MANFREDO RATISLAVO (Manfred Retzlaff, Stettiner Str. 16, D-59302 Oelde, Germanio, *1938-11-04) en 1983-06.

MR-066-2c / Arg-512-1007 (2010-02-18 07:14:15)

Eugen Roth,
Platzangst

Ein Mensch, beim Neon-Kerzenschein,
im Eilzug sitzt er ganz allein,
dem billigst-besten Zug der Welt,
den je die Bahn in Dienst gestellt.

Stumm flehen hundert leere Plätze,
daß irgendwer sich auf sie setze,
weil dieses a) der Plätze Sinn
und b) der Eisenbahn Gewinn.

Jedoch der Zug, der leere, bleibt
ganz unbemannt und unbewiebt;
die Mitternacht ins Fenster schaut –
es braust und saust gespensterlaut!

Der Mensch, nun schon von Angst getrieben,
steht auf von seinem Platze sieben
und setzt sich, reihum wechselnd fleißig,
hier auf Platz zwölf, dort auf Platz dreißig
und wandelt überall herum,
um vorzutäuschen Publikum.

Der Mensch, der sieht, daß er's nicht schafft,
mit seiner einen schwachen Kraft –
fängt bitterlich zu weinen an,
aus Mitleid mit der BUNDESBahn.

Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas EUGEN ROTH (*1895-01-24 – †1976-04-28).

Arg-512-1006 (2010-02-18 07:05:25)

---

²aŭ:
pro kompateg' al la fervojo.
aŭ eble:
pro kompateg' je la fervojo.